

Middelen en voornaamste argumenten

Tegen het arrest van het Gerecht van 25 november 2014 voert rekwirante twee middelen aan, die elk uiteenvallen in diverse onderdelen.

- Eerste middel: rekwirante voert aan dat het Gerecht in de punten 93 tot en met 149 van het bestreden arrest blijkt heeft gegeven van een onjuiste rechtsopvatting door rekwirantes vordering tot vergoeding van alle materiële schade af te wijzen hoewel het had erkend en toegegeven dat rekwirante daadwerkelijk materiële schade had geleden ten gevolge van ernstig onrechtmatig handelen door de Unie. Rekwirante baseert zich daarbij op de volgende argumenten:
 - in strijd met artikel 340, tweede alinea, VWEU en artikel 41, lid 3, van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie, welke beide het beginsel van „volledige schadevergoeding” vooropstellen, is in het arrest geen vergoeding voor de door de Unie en haar personeelsleden veroorzaakte schade toegewezen;
 - door geen materiële schade, waarvan het bestaan was erkend, toe te wijzen, schendt het arrest voorts de beginselen van evenredigheid en eerlijke beoordeling en is er sprake van rechtsweigerings;
 - verder schendt het arrest het recht door kennelijke verdraaiingen van de feiten en het bewijs, en is de afwijzing van de vordering tot vergoeding van alle schade van rekwirante gebaseerd op een gebrekkige, onlogische en tegenstrijdige motivering.
- Tweede middel: rekwirante voert aan dat het Gerecht in de punten 92 tot en met 149 van het bestreden arrest blijkt heeft gegeven van een onjuiste rechtsopvatting door te oordelen dat toewijzing van 50 000 EUR een geschikte vergoeding vormt. Het Gerecht heeft derhalve de motiveringsplicht, het evenredigheidsbeginsel en het beginsel van vergoeding van reële schade en kosten geschonden, wat heeft geleid tot een willekeurige en onwettige uitkomst.

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Cour de cassation (Frankrijk) op 6 februari 2015 — Sélina Affum (huwelijksnaam Amissah)/Préfet du Pas de Calais, Procureur général de la Cour d'appel de Douai

(Zaak C-47/15)

(2015/C 118/24)

Procestaal: Frans

Verwijzende rechter

Cour de cassation

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Sélina Affum (huwelijksnaam Amissah)

Verwerende partijen: Préfet du Pas de Calais, Procureur général de la Cour d'appel de Douai

Prejudiciële vragen

- 1) Moet artikel 3, punt 2, van richtlijn 2008/115/EG⁽¹⁾ aldus worden uitgelegd dat een derdelander illegaal op het grondgebied van een lidstaat verblijft en om die reden op grond van artikel 2, lid 1, van die richtlijn binnen de werkingssfeer ervan valt, wanneer hij louter op doorreis is, als passagier van een autobus die op het grondgebied van die lidstaat reed, komende uit een andere lidstaat die deel uitmaakt van de Schengenruimte, en onderweg was naar nog een andere lidstaat?

- 2) Moet artikel 6, lid 3, van die richtlijn aldus worden uitgelegd dat die richtlijn zich niet verzet tegen een nationale regeling die de illegale binnenkomst van een derdelander bestraft met een gevangenisstraf, wanneer de betrokken derdelander door een andere lidstaat kan worden overgenomen op grond van een overeenkomst of een regeling die vóór de inwerkingtreding van de richtlijn met laatstgenoemde lidstaat is gesloten?
- 3) Moet die richtlijn — naargelang van het antwoord op de vorige vraag — aldus worden uitgelegd dat deze zich verzet tegen een nationale regeling die de illegale binnenkomst van een derdelander bestraft met een gevangenisstraf, op basis van dezelfde voorwaarden als die welke door het Hof van Justitie van de Europese Unie inzake illegaal verblijf zijn gesteld in zijn arrest van 6 december 2011, Achughbabian (C-329/11) ⁽²⁾, die zien op de situatie waarin op betrokkene niet vooraf de in artikel 8 van de richtlijn bedoelde dwangmaatregelen zijn toegepast alsmede op de duur van de vreemdelingenbewaring?

⁽¹⁾ Richtlijn 2008/115/EG van het Europees Parlement en de Raad van 16 december 2008 over gemeenschappelijke normen en procedures in de lidstaten voor de terugkeer van onderdanen van derde landen die illegaal op hun grondgebied verblijven (PB L 348, blz. 98).

⁽²⁾ EU:C:2011:807.

Hogere voorziening ingesteld op 6 februari 2015 door Moreda-Riviere Trefilerías, S.A. tegen de beschikking van het Gerecht (Zesde kamer) van 25 november 2014 in de gevoegde zaken T-426/10 en T-575/10 en in zaak T-440/12, Moreda-Riviere Trefilerías/Commissie

(Zaak C-53/15 P)

(2015/C 118/25)

Procestaal: Spaans

Partijen

Rekwirante: Moreda-Riviere Trefilerías, S.A. (vertegenwoordigers: F. González Díaz en A. Tresandi Blanco, abogados)

Andere partij in de procedure: Europese Commissie

Conclusies

- krachtens artikel 263 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie de beschikking van het Gerecht van 25 november 2014 in de gevoegde zaken T-426/10 en T-575/10 en in zaak T-440/12, Moreda-Riviere Trefilerías/Commissie, vernietigen;
- de Europese Commissie verwijzen in de kosten van deze procedure en de procedure voor het Gerecht.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van haar hogere voorziening voert rekwirante één enkel middel aan.

Volgens rekwirante heeft het Gerecht blijk gegeven van een onjuiste rechtsopvatting bij de beoordeling van haar procesbelang, zowel met betrekking tot het in zaak T-575/10 ingestelde beroep tot nietigverklaring dat was gericht tegen het besluit van de Commissie van 30 september 2010 tot wijziging van besluit C(2010) 4387 definitief inzake een procedure op grond van artikel 101 VWEU en artikel 53, lid 1, van de EER-Overeenkomst (zaak COMP/38.344 — voorspanstaal) als met betrekking tot de in zaak T-426/10 gevraagde aanpassing van de middelen en conclusies naar aanleiding van het besluit van de Commissie van 30 september 2010 tot wijziging van besluit C(2010) 4387 definitief inzake een procedure op grond van artikel 101 VWEU en artikel 53, lid 1, van de EER-Overeenkomst (zaak COMP/38.344 — voorspanstaal).